

Posudek bakalářské práce

Autor/ka práce: Jakub Hons

Název práce: **Sociální média jako nástroj boje za sebeurčení**

Posudek vedoucí/ho práce

Posudek oponenta/ky

Autor/ka posudku (jméno, příjmení, pracoviště): Tereza Stejskalová

Hodnocení obsahu a výsledné podoby diplomové práce (A/výborně – B/velmi dobře – C/dobře – D/dobře s výhradami – E/dostatečně– F/nedostatečně – nedoporučeno k obhajobě)

Vhodnost zvoleného cíle a přístupu práce.....B

Relativní úplnost zpracované literatury ke zvolenému tématu B

Schopnost kriticky vyhodnotit a použít odbornou literaturu..B

Logičnost struktury práce, souvislost jejich kapitol..A

Jazyková a stylistická úroveň práce. B

Dodržení citační normy (pokud se v textu opakovaně vyskytují přejaté pasáže bez udání zdroje, práce nemůže být doporučena k obhajobě)...B

Obrazové přílohy v dostatečném rozsahu, oprávněnost a vhodnost příloh, grafická úprava..A

Původnost práce, přínos k rozvoji oboru..B

Celkové hodnocení bakalářské práce B

Slovní hodnocení bakalářské práce včetně otázek, k nimž se diplomant/ka musí při obhajobě vyjádřit:

Cílem práce Jakuba Honsa je analýza příspěvků na sociálních sítích (TikTok, Instagram, Facebook) pocházejících od aktivistů zasazujících se za nezávislost Západní Sahary. První část práce je historickým exkurzem, který čtenáře seznamuje s historií této části Afriky, především s komplikovaným a problematickým vztahem s Marokem, které jej z větší části okupuje od sedmdesátých let navzdory odporu původních obyvatel Sahrawiů. Tato země a její problémy se nachází na úplném okraji zájmu evropské a americké veřejnosti a v tom je Jakubova práce důležitá – přináší politický kontext, kterému se nedostává v našem prostoru téměř žádné pozornosti. V souvislosti s tématem Jakub mapuje tzv. digitální gramotnost, což je možná nešikovný termín, jde zkrátka o omezenější přístup, který měli a mají Sahrawiové k sociálním sítím z důvodu politické situace. Přesto jsou dnes příspěvky na sociálních sítích hlavním kanálem šíření informace o konfliktu mezi diasporou a místními a jejich podporovateli. Jakub se soustředí především na audiovizuální obsah. Jeho analýza spočívá ve srovnávání různých sociálních sítích – tj. čím jsou charakteristické příspěvky na TikToku a čím se liší od příspěvků na jiných sítích (Instagram, atd.). Zkoumá emocionální naladění, formát příspěvků, obsah, audio složku doprovázející obraz a cíl, o který tu jde, co má koncovému uživateli daný příspěvek přinést. Věnuje se rovněž několika konkrétním profilům. Slabinu práce bych viděla v její přílišné popisnosti. Někdy zkrátka autor jen popisuje, ale nic neanalyzuje, nevyvozuje, atd. Například když zkoumá aktivistický profil *Together to end the siege of the Khaya family (@freesultana3)*, tak se dozvíme, kdo stojí za profilem, co se

odehrává v publikovaných příspěvcích, ale to je všechno. Jakou roli sehrává tento profil například v obeznámenosti světové veřejnosti se Sultanou Khayou? Proč zrovna tento profil je tak známý? Čím se liší od ostatních, které nejsou tak sledované? Odkazují se na tento profil mezinárodní média, jak? Co z toho lze vyvodit ohledně malé/větší pozornosti, které světová média Západní Sahaře věnují? V textu mi chybí tematizace autorovi vlastní perspektivy. Jak on se k těmto příspěvkům dostal? Bylo to těžké? Snadné? Co z toho lze vyvozovat? Je zajímavé se dozvědět, jak různě komunikují aktivisté v souvislosti se zvolenou platformou, ale co se tím vlastně dozvídáme? Například o těchto platformách? Mě by třeba více zajímalo, jak se v projevech na sociálních sítích manifestuje silná přítomnost žen mezi zápasaharskými aktivisty, i třeba v porovnání s kontextem války na Ukrajině – kterou jsme na sociálních sítích naopak zavaleni (otázky k obhajobě).

Z textu je jasné, že autor není nestranný a mám pro to pochopení. Občas mám pocit, že deklarovaný cíl analyzovat audiovizuální obsah aktivistických příspěvků na sociálních sítích je zastíněn touhou autora vyjádřit solidaritu západoafrickým aktivistům. Například v kontextu Khayy Sultany: „Khaya Sultana a ostatní ženy z jejího okolí se staly symbolem síly a odvahy v boji za svobodu. Jejich fotografie a videa, která každý den tvoří, jsou výrazně sdílena ostatními uživateli. Khaya Sultana se stala společně s Mariam Hassan ikonou a symbolem nekončícího boje za svobodu.“ To by mohlo být klidně nějakým aktivistickým příspěvkem, ale moc to nepřispívá k pochopení způsobu, jakým aktivistka komunikuje. Chápu, je těžké zůstat „objektivní“ tváří tvář zjevné nespravedlnosti a křivdě. Možná by bylo fajn, kdyby to v práci bylo přímo tematizované. I na naladění autora práce je vidět, že ty příspěvky „fungují.“ Myslím, že v případě právě této práce mohl autor pracovat více se svou vlastní situovaností (středoevropského občana) a víc pracovat s tím, že on prožívá tyto příspěvky právě z této své situovanosti, jeho analýza tedy není nic „objektivního“.